

# ORUÇ, KAPIYI ÇALDIĞINDA

Akif EMRE, 23 Ekim 2003

<https://www.yenisafak.com/arsiv/2003/ekim/28/aemre.html>

Şehrin boğucu gürültüsü, çılgın trafiği bir an için sustu. Akşamın karanlığı çökmeden önce insanları bir heyecan sardı adeta; caddelerde gözle görülür bir koşuşturmaca belirdi. Otobanın boğucu horultusu bir an için sustu adeta; ışıkların, seslerin, hızın nefes kesen deviniminin ardından inanılmaz bir sükûnet çöktü. Şehrin atardamarları farklı bir ritme ayarlanmıştı sanki.

Yine şehrin meydanlarına kurulan çadırlarda saatler öncesinden uzun kuyruklar oluştu. Modern şehir hayatının paradoksal yapısının ayırdığı fakirle varlıklı olanı aynı iftar sofrasında buluşturdu. Çok zaman olmuştu ki Ramazan iftarları da sınıfsal tabakalaşmaya kurban gitmişti. Ne herkese kapısını açan zengin konakları vardı ne de zenginle fakirin aynı semtte, sokakta oturduğu yerleşim biçimi. Dış kiralarının verildiği iftarlar yoktu madem, meydanlarda kurulan iftar sofraları olsun bu bölünmüş şehrin bölünmüş iftar sofralarını gönderme yaparcasına her kesimden insanı buluşturdu. Şehrin çelişkisi, ramazanla birlikte asli dokusuna döndü bir an için olsun...

Şehir kendini iftar sükûnetine teslim etti.

Ramazanlar da olmasa unuttuğumuz şehir ve sükûn, insan ve tevazu, iç genişliği, gönül huzuru hatırlatacak ne var elde?

Ramazan Müslümanlar için önemlidir. Oruç müminin özgürlüğe açılan kapısıdır. Oruçla fiziki bedeni ve ruhi yapısıyla özgürlüğe açılan kapıyı aralar Müslüman...

İnsanın bilincini bağlayan her türlü tutku, teslim alan zaaf ve hazlardan, fiziki bağlardan azade olmasını sağlar oruç. İnsanı kuşatan dünyeviliğin hiçliğini idraktır oruç. Bu idrak kamaşmasıyla bilenir ruhu.

Dünyeviliğe kapattığı nefsinin özlemleri, arzuları karşısında mutlak özgürlüğün eşğine adım atmaktır; o kokuyu hissetmektir. Bunun bilincine ulaşmaktır. Kalbin ritmlerine ayarlı bir sezisin, ötelere kucaklayan bir merhametin ufukumuzu doldurduğu; bunu tüm varlığımızla duyumsadığımız, hatta bundan da öte idrakine vardığımız bir rahmet sağanağıdır.

Şehrin çelik gürültüsü arasında gündelik siyasetin kirlenmiş gündemine boğulan, borsa grafiklerinin heyecanından kalbin ritmini çoktan unutan insanlığımıza sunulan bir ab-ı hayat değil de nedir Ramazan?

Ramazan ve oruç kapımızı çalmasa merhamet bestesinin sesine kim kulak verir? Kör dövüşünü andıran güç ve iktidar hesaplaşmasından Ramazan olmasa kendimize, içimize ne zaman bakacağız? Bu toplumun ramazan da olmasa hiçbir şatafat olmadan derinden gelen bir iştiyakla bulunduğu kaç ortak noktası var elde?

Bu bile ürpertmiyor mu sizleri; siz toplum mühendislerini, güç sahiplerini, bu ülkenin sırtına deli gömleği geçirenler?

Ramazan bir kez daha ihtar ediyor.

Oruç bir kez daha kapımızı çalıyor, gönül telimize dokunuyor.

Hilal yine gökte parıldadı.

Ramazanla birlikte oruç yükselen hilal gibi diri, aydınlık mustusunu sunuyor.

Oruç kapıyı çaldığında ona kapıyı açmayacak kalp var mıdır?

Oruç Müslüman gönlün bir kez daha ışıldamasıdır. Müslüman ümmetin dünyaya yaydığı dirilik soluğudur.